

Too sõbrad ikka suiti meitele

Tavaliselt räägime ju mandri untsantsakatega sellest, kui kena möte ikka saared on või ei ole. Me nüüd leidsime, et vahelduseks oleks öite kena vestelda nendega, kes asja ka päriselt tunnevad ja teavad. Ja kellele pole võõras, kui jänt koht see Saaremaa ikka on.

No näiteks, kuidas sii pole kohe mitte midagi! Alustame valgusfooridest. Ainukesed foorituled, mida siin kohata võid, on Muhu saarel. Täpsemalt siis Kuivastu sadama kail. Aga eks need ole rohkem mandrile minejatele harjutamiseks, sest sealpool merd neid jagub rohkem ja veel.

Ja vot ummikuid ei ole kah. Kuigi transpordiameti andmetel on Saare maakonnas 27 509 sõidukit, hajuvad need saarte peale kenasti ära. Muidugi võib juhtuda, et sa ei olegi ristmikule välja sõites ainuke

auto. Ja sedagi, et peab tervelt minutijagu südasuvel mõnes kohas pöördevõimalust ootama. Ja vot see peen asi kah on meile võõras, et seismise eest maksma peaks.

Kui juba jutt raha peale läks, siis Saaremaal pole mitte ühtegi kasiinot. Pikaldase loomuga nagu me oleme, ehk ei oskaks me sedasorti adrenaliinilaksust lugugi pidada? Selle asemel läheme viime parem võrgud sisse. Järgmine päev järele minnes on lootus, et just täna on see päev, kui tuleb jackpot ja elu kõige suurem saak.

Elu Saaremaal on üldiselt küllaltki pilvitu. Riigi ilmteenistuse andmetel on mitu aastat Eesti kõige päikesepaistelisem koht just Saaremaa olnud. Tõsi ta ole, et päike särab saarlaste auks kogu aeg taevas. Ja üldsegi, kuigi meil siin kohe mitte midagi pole, siis vaata: sisu on

saartel nõnda palju, et kogu seda olemise mõnu ja saare tunnet jagub heldelt tervesse aastaringi!

Kogu see maailma rutt ja mandrimaa sign-sagin meid ei puuduta. No ja muidugi see tunne — teate ju küll! —, kui parvlaev silmapiiril Muhu saarele järjest lähemale nihkub või lennuki aknast kodusaared enast täies ilus näitavad. Sõnadesse see tunne ei mahu ega iseenda sissegi. Sel on vaja õhku ja ruumi — täpselt seda, mida saartel küllaga!

Matkarajal jalutades saavad meid enamasti ainult putukate sumin ja metsakohin. Kui kõige populaarsemad rannad kõrvale jätta, ei pea mereääres riietuskabiini otsimisega vaeva nägema. Meite välkuvat ihu näeb supelkostüümi pugedes ainult ülelendav linnuparv! Ja kellele seda supelkostüümi ük-

sikul rannal nii väga vaja ongi? Selline see saare elu ongi, eks-ju?

Aga on veel üks tähtis „tõmbenumber“ siin saartel. Ja need oleme meie ise — saarlased. Muhe olek ja suhtumine, et kui kuidagi ei saa, siis kuidagi ikka saab!

Meis, kohalikes, on selline vaikne, ent vankumatu uhkus. Selg on sirgu ja pea püsti, justkui oleks nähtamatu tanu või kaabu kogu aeg meil kanda. Vat nii uhked oleme oma kultuuri ja pärimuse üle, mis kirju kut rahvarie! Igal meie saarel on omad tavad-kombed, road ja ajalugu. Ja kes siis saare huumori vastu saab! No ja kui hästi küsitakse, siis juhatame kätte kõikse paremad rannad ja suitsukala ostukohad! Küsija muidugi peab arvestama, et parimad seenemetsad jätame siiski oma teada. Kahtlusteta!

No ja me oleme nõnda kenad, et suve hakul saame täpselt teada, palju meil mandri peal sõpru on. Me võtame nad kenasti vastu muidugi. Kõik tulijad ja ka jääjad. Sest nagu me ise teame ja paremini ei oska sõnastada kah — saared tinistavad ära! Olgu külastajad nii lühike või pikk, kui ta parasjagu ole.

Aga igatahes külalisi huvitab, et milline ka see kohalike elu ja olu on? Ega's uudishimu siis patt ole! Eriti, kui me oma igapäevategemised nõnda kenaks oleme rääkinud.

Tead, päris mitmel korral suve jooksul tulebki ette, et valla lüüakse värvad, mis muidu suletud. Ikka selleks, et pakkuda kohvi ja kooki, kodus seisma jäänud kraami teisele ringile saatmiseks või sootuks mõnel muul toredal põhjusel. Ja mis oleks põnevam, kui päris saarlaste õuele kiigata? Võta külalised kaasa — mine näida ennast ja vaada teisi! Sel aastal saad seda teha näiteks:

- 23.06 Kihelkonna avatud hoovid
- 2.-3.07 saarte avatud aiad
- 23.07 Nasva lestakohvikute päev

- 23.07 Karja kihelkonna kodukohvikute päev
- 23.–24.07 avatud talude päev
- 29.–31.07 Muhu kohvikute päev
- 6.08 Orissaare hoovikohvikute päev
- 17.09 külla külla (avatud külamajade päev)
- 18.09 Kuressaare toidufestivali õunakohvikute päev

Aga tead, ega me siis mõned lõigud eespool sind asjata ei utsitanud. Meil ikka palve ka. Kui kõik need sugulased ja muugulased külla tulevad, sa näita neile, kuidas saarel on valla justkui terve maailm. Angla juures ootab tükike Hollandit, Kiipsaare viltune tuletorn on justkui nagu meite oma Pisa torn, Kreeka maitseid pakuvad Püha Eelkäija Skiita nunnad, ühtmoodi väega kohad on nii Stonehenge Inglismaal kui ka Blesta kivid Saaremaal.

Ja vii nad kohalike maitseid nautima. Mingit lurri Saaremaal ju ei armastata. Taldrikul olevad juurikad on kasvanud rammusas Saaremaa mullas ja lihatükk jooksnud Saaremaa

metsades. Ja kalast ei maksa rääkida! Tuulehaugi roheline luud annavad kosmilise jõu ning suitsuangerjat süües voolab rasv suunurgast lõuale. Imeline vägi on ka kohalikus koduõlles. Kohe nii imeline, et nõrgemad mandrimehed selle peale teinekord kõne- ja kõndimisokuse kaotavad.

Ära unusta ka väikesaari. Saared on pisikesed, ent elamusel on suured. Igal saarel on oma nägu ja lugu, ent siiski ka mingi teatav ühine joon. Just väikesaartel saab kogeda omast rütimis kulgemist selle kõige ehedamal kujul. Kuhu sul ikka sealt tormata on? Laevad ei käi nii sagedasti kui Kopli trammid. Miks mitte sõita külla Vilsandi hüljestele ning käia uue kuue saanud tuletorni tipus või jalutada Abruka ürgmetsas, Ruhnu tuleks kindlasti kirikusse või kahte minna ning Limo rannal aardeid otsida või ... või Muhus nautida Muhu mustri värvide kirevuse väärilisi elamusi — kuidas tundub? Tuleks minna, eks?

Sellist tunnet nagu meil ... vot teist sellist ei ole! Aita neil seda kogeda! Ole saare saadik. Meite igavene tänu sulle.

SAAREMAA TURISMIINFO

põnevad reisisoovitused

parimad vaatamisväärsused

uued kohad

täpsed kaardid

mitmekülgsed üritused

kenad inimesed

meelde jäävad söögikohad

Tule meitele!

Visit Saaremaa

visit_saaremaa

Tallinna 2, Kuressaare 93819; tel 453 3120, e-post: info@visitsaaremaa.ee

Mo
Saaremaa
Reisijakiri
ootab sind
raekojas

Saarlased läbi kümnendite: lemmikkohad Saaremaal ja selle ümber

IRIS SAARLAID
üks õige saare laps

Mulle meeldib väga Saaremaal elada, kuna kõik mu sõbrad on siin. Mulle meeldib mu kodu. Maal suvilas on ka hästi tore – issi teeb lastele ATVga metsas kiiret sõitu. See on mu lemmik. Suvel meeldib mulle purjetada. Käime perega jahiga merel ja ujume keset merd – see on väga lõbus. Ja Mändjala rannas ka meeldib mulle suvel ujuda. Linnas on hea, et saab käia kinos ja mu kõige lemmikum asi Saaremaal on ikkagi spaa – seal saab talvel ujuda ja šokolaadimassaažis käia.

MARTIN VESBERG
loodust ja muusikat armastav Saaremaa abiturient

Lemmikud on kindlasti meie läänepoolse küla, mis vahelduvad kadastike ja looniitidega. Näiteks Leedri. Meeldib Abruka saar, kus kõik on kenasti peo peal: sadam, pood, rand. Mõnus ja rahulik ajaveetmiskoht. Sel saarel tiksuv aeg omasoodu. Meie rannikualad üleüldiselt. Kevaditi ja sügiseti võib näha suurel hulgal linnu ja kohata loomi. Tegelikult on nii, et kui tahta Saaremaa loodusest täit elamust saada, siis minge ükskõik kuhu, loodust meist jälitab. Ainuke asi, mida peate valima, on mineku kella-aeg. Soovitan tõusta tunnikese enne päikesetõusu, võtta tassikese kohvi ja olla looduses päikesetõusu ajal. Vaa siis on ilus, kena lausa.

GRETE PAIA
Kuressaare sündinud ja kasvanud laulja-laulukirjutaja

Kindlasti on mu lemmikpaik lapsepõlvkodu Kuressaares, kus kohe maja taga on tervisepargi mets. Kuressaares on ka vanaema-vanaisa ja kõik on nii hubane ja turvaline! Losipark on tohutul ilus, käin seal oma koera Brunoga tihti jalutamas. Väga meeldib mulle papaga kalal käia ja Tori jõe suudmest välja sõita. Mõelmal pool on pilliroog ning see kõik kokku mõjub igal aastaajal nii maagiliselt ja teraapiliselt! Eriline koht on ka Vanamõisa, seal on pärit minu vanavanaema ja seal käime igal suvel. Vanamõisa karjäär on väga hea ujumiskoht, kus saab vette hüpata ja kiiresti läheb sügavaks. Samamoodi ka Jaagarahu karjäär, mida paljud mandriinimesed ei teagi – seal on hästi soe ja läbipaistev vesi. Üleüldse on hea mööda Saaremaad trippida – igal pool on nii ilus ja kodune. Paljud mandrituttavad ütlevad, et juba Muhus jäävad mured vähemaks.

ALAR AKSALU
Saaremaa tippkokk ja DJ

Esitaks Harilaid – matkarada, Kiipsaare majakas ja laguun. Ära ehmu, sest jäneseid ja rebased jooksevad vabalt ringi ja kohata võib ka hügeid. Suured lained on hüpnootilise väe-ga: istu rannas ja lase mere võimsal energial rahustavat tööd teha. Teiseks Sõrve sääre tipp koos Eesti ühe kõrgeima tuletorniga. Leia tee majakasse ja lase mõnusal tuul juukseid sasida ning võta hetk ja vaatkoos mõjub igal aastaajal nii maagiliselt ja teraapiliselt! Eriline koht on ka Läänemere kaldal ja külasta ka militaarmuseumi. Lähedal Laadla külas on küülikuküla loomapark ja ülimaitsva toiduga Tui koduresto. Kolmandaks Abruka, mis on Eesti oma Aruba. Kuressaarest lühike meresõit ja oledki justkui teises riigis. Saadamas on mõnus kohvik, tellida saab saaretuuri ja igal sammul on midagi avastada. Ürgmetsad kõrgete puudega loovad muinasjutulise rännaku tunde.

RAUL VINNI
merd tunnetav saarlasest ajakirjanik

Kuressaare keslinnas on üks viitadega post. Kõik viidad sellele näitavad ise suunda, kuid tekst on kõigil sama – MERI. Kõik on öeldud. Ilma mereta ei ole Saaremaad. Mere äärde võib alati minna. Eriti uhke on see siis, kui ilm on veidi karvarem. Müha kurdistab kõrvu, õhk lõhnab adrust kirbelt, lendlevad spoolased veepisad tikuvad suhu, silmad neelavad lainete mõlu ja tuul trügib pikali sellise jõuga, et tahaks kukkumisest hoidumiseks teemast endast kinni haarata. Ei maksa imestada, kui kõige selle sees alles tuleb tahtmine lihtsalt erutusest ja vabadusetundest karjuda. Soojal suvepäeval võib Harilailu rannal kõndides kuulda tulikuuma liiva laulmist ja türkiisinisele merele vaadates tema lummuessesse langeda. Külmal talvepäeval võib mere kaanetanud jääväli ulatuda silmapiirini või lumetuisus sulada kõige ümbritseva üheks valgeks maailmaks. Meri on elusolend. Tal on omad näod ja tujud. Merega tuleb läbi saada. Teda kuulata ja temaga suhelda. Teda austada.

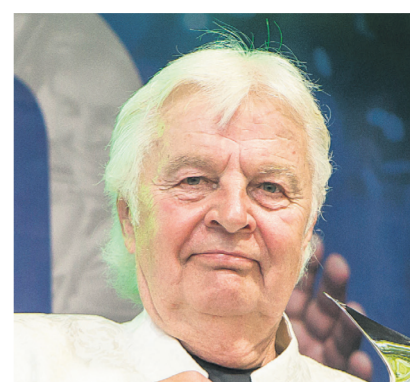
KERSTI KALJULAI
Saaremaa juurtega president

Abula matkarada: sellest sai minu lemmikrada siis, kui Harilailu ja Koigi rajad muutusid liiga tihedasti käidavateks. Abulas on veel aega ja ruumi omaenda meremõtteid mõelda, pole seal iial Viru tänava või Viru raba sarnast (mis on üsna ühesugused) suurt rahvaste rändamist. Ja muidugi Saaremaa saared – Viisandi ja Viisandi-tagused laiud, Abruka: seal ikka aeg seisab ja seisab ta ka aeglasemalt kui kusaagil mujal! Niisama läbi joostes ei saa sealt midagi, aga kui on aega ja tahtmist istuda ja oodata, kuni lainete loksumine jõuab vereringesse, siis hakkab süda laulma ja hing teistmoodi sinu endaga kõnema. Kodukant: Valjala MTB rada soovitaks proovida, Valjala kirik on maamärkina tähtis, ikkagi Eesti vanim säilinud kivikirik! Laimjala Debora Vaarandi kuju juures on tore istuda ja väliraamatukokku toodud kirjandust taasavastada, sest valdavalt leiab sealt teada-tuntud materjali.

HARRY KÕRVITS
näitleja ja muusik, isehakanud saarlane

Kui tahad näha, kuidas elavad rikkad ja töökad saarlased, siis astu läbi Mihkli talumuseumist. Teatrielu elatakse saarel ka täiega. Asva Viikingite külas töötab tulla midagi põnevat saarlasest Kuressaare teatri esituses. Saaremaa rannad ja metsad on eripalgelised ja väärivad avastamist. Triigi filharmoonia kontserte oodatakse alati suure huviga ja tänatakse suure aplausiga. Reomäel asub Püha Eelkäja Skiita nunnaklooster, kus töökad mesilased annavad parimat mett kogu saarel nii hingele kui ka saiale. Ja kes pole Kuressaares käind, see pole õiget Eesti väikelinna näind – linn oma söögikohtade ja uhke lossiga. Hipsterid ja muidu boheemlased leiavad peavarju I Land Soundil. Kes tahab midagi ürgset kogeda, peab paadiga purjetama Abrukale – tunda soolast mererevetti näos on juba elamus!

IVO LINNA
sajandi saarlasest laulja

Kindlasti on eriline koht Kuressaare loss, kus töötasid mu mõlemad vanemad. Käisime seal ülepea ja meile oli see teine kodu. Lossis on midagi müstilist ja olen seal ka öösel taskulambi valgel jalutanud, kujutades endesse ette vanadel aegadel. Võrattu tunne, seda on raske kirjeldada... Ja muidugi loodus! Sõsarsaared Saaremaa ja Muhu on hästi säilinud läbi igasuguste aegade. Laulusalmgi ütleb, et „ei sellist küll maailmas kusaagil leidu kui Saaremaa heinamaal juunikuu ööl“ ja ma soovitan vaadata varahommikul päikesetõusu läbi kadakate, mis on ehitud kastepiskades ämblikuvõrkudega – see on pilt, mis mälestab ikka. Midagi täiesti ürgset on säilinud! Önnis tunne on olnud näha, kuidas turistid pildistavad meie jaoks täiesti tavapäraselt, nagu kajakad väina tammil. Olen oma talu taga heinamaal näinud inimesi, kes metsmaasikaid märgates lähevad täiesti segi. Meil on, mida maailmale pakkuda: puutumata loodus on saarte valuuta ja see maksab.

HELVI KOPPEL
teenekas Saaremaa mudaraviarst

Mulle meeldib käia Koigi rabas – sinna saab nüüd mitmest otsast ja hea on kõik järved üle vaadata. Minu jaoks on see kodulähedane koht, aga ega sinna väga nobedasti ka ei pääse. Rabasse aitas minna igal ajal, nii hommikul vara kui ka õhtul hilja. Koigi raba meeldib mulle just looduse pärast, mis annab tõelise rahutunde. Saarlasele on tähtis ka Muhumaa ja seal on minu lemmik Koguva küla koos muuseumi ja sadamaga, kus tihti ka suvised üritusi toimub. See küla juba ise on väärtus! Ouline on muidugi ka Kuressaare linn, kus mulle väga meeldivad losipargi rajad ja teed. Linna ümber on niivõrd head jalgrattateed ja neid ei jõua kõiki läbivi sõita, enne võib ära väsida. Tore koht on Loode tammik – lühike rattasõit ja oledki otse looduses, kus orhideedki kohe õitsemist alustavad. Neil, kes Saaremaal varem käinud pole, soovitan tingimata käia Kuressaare lossis, aga ka niinimetatud piimaringil ehk Pangal, Anglas ja Kaalis. Kui aega on rohkem, tasub ikka Sõrves ka ära käia.

ARNOLD RÜÜTEL
saarlasest president

Kõigepealt minu isakodu Tooma talu Pahavalla külas endises Põide kihelkonnas Laimjala vallas. Seal olen sündinud ja veetnud lapsepõlve. Emaema talu oli ka samas külas, suhtlesin pidevalt ka ema vanematega. Isa esivanemad olid pärit Asva linnuse lähedalt, mis on mulle samuti tähtis koht. Minu esimene elukutse oli karjapoiss. Meie karjamaad olid mere ääres Tulitul, kus Kuke jõgi suubub merre. Tulitul elasid siis kaks vanemat inimest ja nad lubasid mul nende talu merekaldal käia. Kui mandrile asusin, oli soov perega sinna tagasi tulla. Algu käisime abikaasaga telkimas, siis lastega järvelveetava kajaga. Lõpuks ostsime Tulitu ära ja rajasime sinna suvekodu, kus käime tänini.

SAARLASE BINGU Olen...

KÄINUD KAALI KRAATRI KÄIRS	KÄINUD LOSSIS "LÕVI ALGUS"	JÄÄNULAUPEÄVAL ÜLE LÖKKE HOPANUD	SÕONJUD KUKKATATUD SARGE	KÄINUD SÕRVE TULETORNI TIPUS	TÕGANUD HIDLASI
ÕELNUD "KENA LUGU"	OSTNUD KÄPÄRÄST ESEME	KASEMAHLA VÕTNUD	JÄÄNUD PIRARÄST MAHA	PÄEVITANUD MÄNDJALA RANNAS	KÄINUD MÕRRA NOUDMAS
SÕITNUD JÄATEEL	KÄINUD KOIGI RABAS	PESINUD NÄGU OSALATSI ALLIKAVEEGA	SEISNUD PANGA PANGAL	SÕONJUD TUHUST JA NOTTI	JALUTANUD ÜLE SUURESILLA
UJUNUD KARUJÄRVES	NÄINUD SAAREMA "PISA" TORNI	KÄINUD SEENEL ORISSAARES	KÄINUD HÜLGEID VAATAMAS	JOOKSNUD LÄBI KESKLINNA PURSKAEVU	LÄINUD SAAREMAA VALSSI

LEIA OMA SAAR

VILSANDI ABRUKA RUHNU

Et püsiks kõik kena, mis meitel on:

- Sorteerin prügi, nii palju kui võimalik.** Vahel peab küll detektiivni instinkti omama, et leida, kuhu liigiti kogutud prügi panna, aga kel siiras siht silme ees, saab hakkama. Maakaks olemise pluss on muidugi see, et biojääde läheb enda kompostihunnikusse ja sobiv paber lõkkesse.
- Liigun kulgedes.** Käi jala, sõida rattaga, tõuka tõuks.
- Tarbin kohalikku.** Märkan märki, sest „Ehtne“ märgis teeb kohaliku leidmise palju lihtsamaks. Näiteks kana- ja vutimunad tulevad lähedal asuvast talust, niisamuti kõikvõimalikud „juunikad“, lisaks kasvatatakse saarel tatart ja toimetavad usinad mesilinnud.
- Ei oma golfimuru.** Ehk muru niites hoian mees putukaid ja nautin oma lillemuru täiel rinnal.
- Unustan ühekordse, kasutan korduvalt.** Soetan kohaliku pillirookõrre või mitu, eelistan päris nõusid, salvätte, kasutan poes riided poekotti, ütlen võimalikult tihti ei väikestele kilekottidele.
- Olen kohalike kaltsukate-vanakraami poodide püsikunde.** Ja viin kõik oma küllalised ka „aardejahile“. Taaskasutus on lahe ja ka rahakotisõbralik.
- Tarbin targalt.** Kui suvel sõbrad külla tulevad, siis võib teinekord väga raske olla impulsiiivest ostmist vältida, aga alati aitab eelnevalt läbimõeldud menüü ja vana hea poenimekiri.
- Olen korilane.** Ja selle üle väga uhke. Hooaeg algab karulauguga ja lõpeb seentega maiustades. Ning muidugi jõuab suve jooksul palju purki ja keldrisse talve ootama.
- Olen osa loodusest.** Kasutan luksust, et saan minna metsa, mere äärde ja nautida ilusat ümbrust.
- Seisan hea, et järeltulev põlv jagaks samu väärtusi.** Olen loominguiline kaasates neid juba täna. Näiteks jalutades on väga meeleolukas korraldada lastele võistluseid – kes saab kiiremini kaasavõetud prügi kotti täis? Tähtsapeale tekib lastel nii suur hasart, et kaasavõetud kottidest jääb väheks.

Selle sui saarlane tantsib ja laulab!

See suvi on Saare maakonna kultuurile tõeliselt erakordne: kunagi varem pole laulu- ja tantsupidu toimunud ühel aastal, ühes kuus ja ometi täiesti eraldis.

Maakonna 47. tantsupidu „Tuules“ toimub **5. juunil algusega kell 17 Kuressaare linnastaadionil**. Pidud räägib Saaremaast ja saarlastest, sellest, mis on saarele ja saarlastele omane ning tähtis. Tantsupeo „Tuules“ meeskond on öelnud, et peo eesmärk on hoida ja väärtustada saarlase uhkust ja olemust: koguda ja tõsta esile saaremaiste tantsuloojate loomingut, kaasata noori tantsujuhte ning otsida ja leida lugusid tuulest. „Tuul on see, mis äratav vaikus, mis paneb muutuma ilma ja maailma. Temas on vägi. Tantsus on samasugune vägi. Tuule väele anname tantsupeoga näo lastes kõlada muusikal, keerutame üles mälestused ja lisame oma mustreid varem loodule, pärimusele ja mälestustele. Meie saar asub tuultes, on tuulte loodud ja kujundatud.“

Tantsupeo korraldaja on MTÜ Saaremaa Rahvakultuuriselts, kunstiline juht Eena Mark, stsenaarist Eve Tuisk ja projektijuht Triino Lest.

Tantsupeo etendusele eelneb algusega kell 16.30 rongkäik, mis suundub linnastaadionile Kuressaare kesklinnast

Lossi tänavalt. Kihelkonnad kogunevad Lossi tänavaga külgnevatel tänavatel lõbusates simmanites ning liituvad rongkäiguga.

Pileteid saab osta ka pea-proovi etendusele, mis algab kell 14 Kuressaare linnastaadionil. Maakonna 47. tantsupeost võtab osa 85 tantsurühma.

Saare maakonna 52. laulupidu „Teel“ tähistatakse **18. juunil lossihoovis ja kontsert algab kell 18**. Laulupeo päev aga algab juba varahommikul laulupeotõrviku süütamisega Martin Körberi haulal. Körber oli kirikuõpetaja, kirjamees ja muusikategelane, kelle eestvedamisel korraldati 1863.a. esimene kohalik laulupidu Sörve poolsaarel Ansekülas, mis oli toona üks esimesi Eestis. Kell 16.30 algab Kuressaare keskväljakul rahvamuusikute kontsert, millele järgneb kell 17.30 kesklinnast lossihoovi suunduv rongkäik. Laulupeokontserdi lõppedes algab Kuressaare keskväljakul simman.

Laulupeo korraldaja on Saaremaa vallavalitsus, kunstiline juht Ester Soe, lavastaja Tõnis Kipper, projektijuht Kristel Peel ning idee autorid Anu Lepik ja Raul Vinni. Tänavusest laulupeost võtavad osa 45 koori ja kolm puhkpilliorkestrit.

Lavastaja Tõnis Kipper on öelnud, et me kõik võime vaadata oma elu kui üht keskmise pikkusega reisi: „Me kõik oleme teel. Kogu meie rahvas. Eestlased on seni pigem läinud eri aegadel eri suundades. Omatahtsi ja sunnitud. Ehk jõuame ära oodata ka selle tulemise ...“ Sellest ideest on kantud ka laulupeo lavastus. „Laulupeol on esmatähtis LAUL. Kõik muu võib ka olemata olla, LAUL peab olema. Lavastus ei tohi olla eesmärk omaette – see peab aitama LAULUL särada, olema abiks. Lavastus on kõrvaltoime, abimees tehnilistes küsimustes. Kooride tulekud-minekud ... Ja kui selle kõige tulemusena sünnib midagi lisaväärtuse taolist, on hästi,“ rääkis Kipper.

Ka kunstiline juht Ester Soe on nõus, et maailm on viimastel aastatel muutunud ja „teel olemine“ on saanud uue mõõtme. „Mina aga olen ikka

rohkem „tulemise“ meelsusega. Saarelt küll minnakse ära, aga kõige olulisem on see, et saarel oleks kodukoht ja kodutunne, kuhu tagasi tulla. Tagasi tulemine ja kodu on minu jaoks väga oluline teema,“ lausus ta.

„Teel“ ja „Tuules“ on küll erinevad peod, kuid ometi nii saaremaiselt seotud ja täiendavad seega teineteist suurepäraselt. Iga saarlane teab, mis tunne on olla tuulisel (kodu)-teel ja iga Saaremaa küllaline

teab, mismoodi tuul puhub, kui oled mandriit teel olles lõpuks saarele jõudnud. Ootame kõiki saarlasi ja külalisi meie maakonna laulu- ja tantsupeole!

Rohkem infot: www.teelja-tuules.ee

Lusti ikka saarlase viiti!

Mis meitel toimub?
Näida ennast ja vaada teisi!

WWW.SAARE.EVENTS

JUUNI

5. Saare maakonna tantsupidu „Tuules“

18. Saare maakonna laulupidu „Teel“

22.-24. Jaanipäevalõkked üle Saaremaa

25.06-09.07 Mustjala muusikafestival

JUULI

30.06-03.07 Juu Jäab Muhu Muusikatalus

1.-3. Kihelkonna Kirikumuusikapäevad

2. Eput päe. Ilu elab - Muhu muustrite päev

10.-12. Muhu väina regatt Kõiguste sadamas

14.-17. I Land Sound
Orissaares Illiku laiul - elamusfestival

20.-24. Saaremaa Ooperipäevad

28.07-09.08 Kuressaare Teatri suvelavastus
„Viikingite veri“ Asva Viikingikülas

AUGUST

4. Kärla Triip - suur muusikapidu

1.-4. Kuressaare Merepäevad väikesadamates

5.-6. Kuressaare Merepäevad Raiekivi säärel

19. Kaarma öölaulupidu

19.-21. RuhnuRahu festival

27. Muinastulede öö
Saaremaa randades ja sadamates

SEPTEMBER

3. Kuressaare Tänavapiknik

8.-18. Saaremaa Toidufestival

OKTOOBER

7.-8. Saaremaa ralli

14.-16. Saaremaa kolme päeva jooks

16.06-28.07 igal neljapäeval rahvatantsuüritus „Neljapäevane labajalg“ Kuressaare kesklinnas

25.06-27.08 igal laupäeval "Kultuurne laupäev Kuressaare kesklinnas"

25.06-20.08 igal laupäeval tasuta Kuressaare gidituurid algusega raekoja eest

03.07-25.07 igal pühapäeval suvemuusika kontsert Lossipargi kõlakojas www.kultuurivara.ee

25.06 / 16.07 / 20.08 / 10.09 EHTNE Saaremaa Turupäevad Kuressaares